Meddelelser om Oberst Fabian v. Eppingen og hans Efterslægt.

Ved Jægermester **C. E. A. Schøller.**

Nedenstaaende Personalier af Ligtalen over Oberst Fabian v. Eppingen ere meddelte efter en Afskrift, der findes i Genealogisk-Heraldisk Selskabs Arkiv i Rigsarkivet, og som er indsendt til Selskabet 1786 af Kammerherre Reinhard Eppingen. Den inkonsekvente, ofte næsten uforstaaelige Bogstavering, der synes at maatte tilskrives en ukyndig, mulig svensk Afskriver, er ikke bibeholdt.

Belangende den høiædle og velbaarne, nu i Gud salige Herre, Fabian von Eppingen, kgl. Majestæt til Danmark og Norges velbestalter Obrist over det vestersjællandske national Regiment til Fods, hans adelige Byrd og Herkomst, lykkelige Indgang til Verden, berømmelige Fremgang i Verden samt sagte og salige Udgang af Verden, hvilket vidtløftig at opregne og recitere man vel saa meget mere havde kunnet forbigaa, som det til nøie er bekjendt, at den salig Herre har altid udvist og ladet se en langt større Fornøielse udi roesværdige Gjerningers Øvelse end udi sammes Mentionering og Udbredelse, over det [ɔ: desuden] ogsaa hans berømmelige førte Dydslevnet udi dette og mange andre Lande fast hver Mand nok som for Øiet ligger, og hans simeoniske Endeligt ingen af de tilstedeværende kan være forborgen, alligevel paa det og Efterkommerne kan vide, hvad vi i den sal. Herre forloret haver, saa har man den hellige Skrifts Befaling, der vil, at den retfærdige og fornemme ikke skal blive forgjet, saa ogsaa dette Lands indfødte gamle Skikke og Sædvane villet efterfølge og dog kortelig melde, hvorledes den nu i Gud salig hvilende Herre er udkommen af en ældgammel og vidt berømt Familie von Eppingen og det romerske Riges høigrevelige Arvetruchses og Friherre af Waltenborg, barnefødt udi det Kongerige Brandenborg Preussen paa hans Fædrenegaard og Gods Schreitlaken Anno 1646 d. 10 Martii.

Hans Fader var den høiædle og velbaarne Herre, Hr. Reinhard von Eppingen, Herre til Schreitlaken, hans kurfyrstelige

Durchlauchtighed Hr. Friderich Wilhelm af Brandenborgs velmeriterede Raad og Overrentemester.

Hans Moder var den høiædle og velb. Frue, Fru Barbara, det romerske Riges Arvetruchses og Friherreinde til Waltenborg.

Hans Farfader var den h. og v. Herre, Hr. Wilhelm von Eppingen til Widnau, Pahren og Ditterichsdorff. Hans Farmoder den h. og v. Frue Sibylle von Kanitzen af Huset Hagenwalde.

Hans Farfaders Fader den h. og v. Herre, Hr. Wilhelm von Eppingen til Widnau og Pahren, hans kurf. Durchl. til Brandenborgs velbestalter Landraad.

Hans Farfaders Moder den h. og v. Frue Catharina von Grosfersfeldern af det Hus Paskehlen.

Hans Farfaders Farfader var hans Excell. den h. og v. Herre Martin von Eppingen, Ordensridder, velb. Hr. Henrich von Eppingen og Fru Catharina von Kanaken, deres Søn, hvilken ved sine roesværdige Ridder Tjenester har forhvervet at føre det sorte Kors i deres Vaaben.

Hans Farfaders Farmoder var den h. og v. Frue Elisabeth von Fürstenberg, velb. Hr. Nicolai v. Fürstenberg og Fru Helene von Münckhausen deres Datter.

(Resten af hans 32 Ahner udelades her).

Til saadan timelig Fødsels Lyksalighed med en evig Salighed at forbinde har den sal. Herres elskelige Forældre været omhyggelige, idet de ufortøvet denne deres Søn ved den aandelige Igjenfødelse og det naaderige Vandbad, den hellige Daab, har ladet indlemme udi Christo og indskrive udi Livsens Bog under det Navn Fabian.

Derefter har de draget Omsorg for, han i alle adelige Dyder formedelst Guds Kjendelse samt gode Kunster og Videnskabers Øvelse maatte vorde capabel, til hvilken Ende de hannem fra sin spæde Ungdom af ved tro Præceptores i deres Hus har ladet undervise, hvilke besynderligen have observeret, at den sal. Herre næst Begjerlighed for at være vel funderet udi sin Christendom altid lod se Kjendetegn af en genereus og martialsk Gemyt, det han ogsaa ved tiltagende Aar jo mere og mere gav tilkjende,

og efterat han sin elskelige Fru Moders Omhu ved en betimelig Død er bleven berøvet, er han hernæst Aº 1661 udi sin Alders 15de Aar paa hans sal. Faders Godtbefindende, som ogsaa allerede den 14 Oct. 1685 er udi Herren hensovet, reist udenlands, beseet mange skjønne Lande og Stater og formedelst gode Venners Bistand fundet Lejlighed hele 5 Aar tillige ved adskillige Herrers Hoffer sig at opholde.

Midlertid har han fremdeles været betænkt paa, hvorledes han med Tiden kunde gjøre sin Lykke og ikke alene erholde sine høie Forældres Roes og Renomé, men endog formere samme, og har til den Ende Krigsprofessionen udvælgende begivet sig udi Kongen af Spaniens Tjeneste, gjort Begyndelse fra en Musketers nederste Trin, bivaanet alle samme Tid værende farlige og besværlige Campagner, huorudi han tvende Gange er bleven blesseret, og som en brav Soldat [med] godt og ondt tiltakke tagende, sig selv ved sit berømmelige og Enhver til Forundring bevægende gode Forhold igjennem alle Charger udi 6 Aar til Capitain Lieutenant pousseret.

Havde og blevet længere, dersom ikke hans høie Forvandte Fædrelandet at gjøre Tjeneste og at komme igjen til Preussen hannem havde paamindet og forskrevet, hvis Raad han da og villig fulgte, og efter sin underdanigste tagne Dimission Aº 1672 ved sin lykkelige Hjemkomst et Compagni til Fods allernaadigst er bleven confereret, hvilket han og i over 4 Aar saaledes har forestaaet, at hannem høie og lave sær estimerede og elskede; i Synderlighed haver hans Excell. den Tid værende Oberst sal. Hr. Lehndorph funden en ugemen Fornøielse af den sal. Herres Meriter og hannem under sit Regiment, der hannem for hans kgl. Majestæt af Danmark, glorværdigste Ihukommelse, Kong Christian den Femte allernaadigst var given Frihed at hverve, persvaderet Aº 1677 d. 11 April et Compagni at antage, til hvilket den sal. Herre sig og saa meget snarere resolverede, som han denne vor naadigste Konge og vidt berømte Monark at tjene altid havde været inclineret og ligesom tilforn set, at han udi dette Riges Tjeneste sit Levned skulde ende.

Den 5 Mai samme Aar ankom han med forbemeldte allerede complette og udi skjønt Mandskab bestaaende Regiment til Kjøbenhavn just paa den Tid, da Danmarks Krone med Sverrig i en vidtudseende Krig endnu var forviklet, og vor allernaadigste Konges Vaaben tillands og tilvands victoriserede, hvilket da traf overens med den sal. Herres Ønske, der saa lige i Begyndelsen bekom Anledning at tragte derhen, hvorledes han i disse Conjuncturer ved sin Conduite, Tapperhed og visende Begjerlighed udi alle forefaldende Occationer den første at vorde commanderet sig for andre kunde signalisere, hvorudi han og ikke feilede, men meget mere tilveiebragte, at, da efter sluttet Fred det saakaldte polske Regiment under det sjællandske blev reduceret, han derunder igjen et Compagni obtinerede.

Hans kgl. Majestæt lod fremdeles se den Naade for ham, at han hannem til sin udi 6 Aar paa Skaane og ellers overalt som Capitain allerunderdanigst gjorte tro Tjenestes Belønning Aº 1683 d. 20 Mai til Major ved bemeldte Sjællandske Regiment promoverede, og i allernaadigste Consideration, med hvad ufatigabel Flid han denne Charge paa 6 Aars Tid havde forsynet, er Aº 1688 d. 29 Decbr. til Oberst Lieutenant avanceret, i hvilken Karakter han det derpaa følgende Aar 1689, da vor allernaadigste Konge sal. og høilovlig Ihukommelse Kong Christian den 5te 7000 Mand af sin Militie den nu i Gud hvilende Kong Wilhelm af Stor Brittanien under sal. og christmilde Ihukommelse Hertug Ferdinand Wilhelm af Würtemberg hans Commando paa en vis Tid overlod, og sal. Hr. Eppingen under samme Tal at medkomme uafladelig supplicerede, med 6 detacherede Compagnier af det Regiment, hvorved han da stod, den 13 Octb.[1]) allernaadigst blev beordret af embarquere.

[1]) D. 14 Octbr, brød Bataillonen op fra Leiren ved Jerpsted, hvor alle Tropper vare samlede, til Øen Jordsand, hvorfra den d. 15de og 16de blev sat ombord i Skibene, Eppingen med 3 Comp. paa Skibet „Charitas". $2^1/_4$ Comp. paa „St. Ole" og $^3/_4$ Comp. paa et mindre Skib (se Brev fra Walter af $^{28}/_{10}$ og fra Støcken af $^{19}/_{11}$ 1689 i „Indkomne Breve til Overkrigssecretairen").

Med hvad for stor Glæde han denne Befaling antog, og hvor frimodig han den Tid gik tilskibs, skulle mange af dennem, som ham da gjerne havde efterfulgt, kunne contestere; de samme vil og ikke være ubekjendt, hvad stor Livsfare de samtligen paa denne deres Reise ved saa silde Aarsens Tid formedelst tilfaldende grulig contraire Storm og Uveir over 3 Maaneder har udstaaet, og hvor ofte de saa Døden for Øie, førend de Aº 1690 d. 23 Januar[1]) landede udi Skotland, hvorfra den sal. Herre i mere end 4 Uger igjen med Bataillonen tilskibs ad Irland overgik, sammesteds d. 1 Juli bivaanet den ved Boine med Fjenden holdende Træfning og samme Aar ikke alene slagen Irlænderne af Marken, men endog uden stor Forlis alting saasom Kork, Drogheda, Kingsal[2]) og mange andre Stæder næst Kastellerne Carlemont og Bettorbeth ja det ganske Land indtil Lemberg med stor Berømmelse hjalp at erobre. Hvad siden hans Tapperhed har hjulpen til, at Anno 1691 den 1 Juli Staden og Kastellet Atlone næst Galloden med stormende Haand er indtaget, den 12te samme den ved Agrim Fjenden leverede Battaille seirrig befægtet og 36 Faner til Bytte bekommet, den 4 Sept. Lemberg og ganske Irland under Kong Williams Jurisdiktion overgivet, saadant vil, saa længe denne Verden staar, ei blive forgjet.

Anno 1692 d. 2 Januar skete Transporten til Flandern, da den sal. Herre atter med sine hos sig havende Folk over 12 Uger maatte leve erbarmeligen og omsider d. 21 Martii med største Hjertens Vemodighed se Skibet ved Ostende strandende, og han endelig ved Guds synderlige Providence undgik Døden,

---

[1]) Denne Angivelse er ikke rigtig; Eppingen med sine 3 Comp. paa „St. Ole“ ankom til Hull $^{25}/_{11}$ 1689 (Brev fra Hertugen af Würtemberg af $^{26}/_{11}$: Indkomne Sager, Nr. 638). Skibet afgik sammen med det lille Skib med $^{2}/_{4}$ Comp. af Bataillonen med Hovedflaaden fra Lister Dyb d. $^{6}/_{11}$, men St. Ole blev forslaaet af Storm sammen med 7 andre Skibe. Bataillonens øvrige $2^{1}/_{4}$ Compagnier paa Skibet Charitas, der med flere andre Skibe var bleven forsinket ved flere Uheld, afgik først $^{11}/_{11}$ fra Lister Dyb, men blev af Stormen forslaaet til Frederikshavn, saa at de først i Januar 1690 kom til Hull. Herfra marcherede Bataillonen samlet til Skotland midt i Februar, hvorfra den $^{6}/_{3}$ blev overført til Irland.

[2]) Ved Kingsals Erobring $^{3}/_{10}$ 1690 blev Eppingen saaret (Brev fra Hertugen af Würtemberg af $^{17}/_{10}$: „Indk. Sager 1690).

alligevel at hans kjødelige Søn af første Ægteskab, som hernæst skal blive omtalt, tilligemed over 80 Sjæle jammerlig bleve druknede og hans bedste Velfærd gik forloren[1]).

I samme Aar d. 11 Augustii blev han dertil i Slaget for Stenkerken farligen blesseret og derefter 3 Gange efter hinanden skjaaret, førend Kuglen blev udbragt. Over hvilke saa snart paa hinanden hannem arriverede store Malheurs begge stormægtigste Konger af Danmark og England har ladet fornemme en allernaadig Medlidenhed, han og strax derpaa d. 1 Octbr. til Oberst allernaadigst er bleven bestaltet.

Hvad for mærkværdige Actioner han derefter, saa snart han var reconvallesceret, og udi de derpaa følgende 5 Aar indtil Anno 1697 den 4 Octbr., da Generalfreden i Leiren for Brüssel blev publiceret, ufortrøden har udøvet, saadant kan disse faa Blades Rum ikke indfatte, og holder jeg det at være nok, naar jeg med Sandhedens Bistand melder, at alle de, som ved eller har hørt, hvor mange Feltslag, Rencontres, Beleiringer og Storme (!), og tillige kunne vide, hvor mange Gange vor tappre Eppingen har været hos og med de Seiervindende altid victoriseret.

Der han nu Anno 1697 d. 7 Decbr. med Tropperne fra Grammont ad Danmark tillands opbrød, d. 19 Martii nestfølgende Aar her i Sjælland lykkelig var ankommen, og hans Bataillon føiet til Regimentet, haver hans kgl. Majestæt paa hans allerunderdanigste Ansøgning hannem med 6 andre af samme Regiment igjen detacherede Compagnier d. 27 Mai fra Kjøbenhavn at embarquere og med de destinerede Tropper ved Oldesloe sig at conjungere, og saaledes ad Sachsen at marchere, allernaadigst bevilliget, hvornæst han da et Aar udi Dresden laa i Garnison; og som bemeldte Tropper Anno 1699 d. 19 Juli under Hertug Carl af Würtemberg hans Commando her i Riget reverterede, blev hannem af vor itzige fornævnte Aar til Regjering trædende

---

[1]) Se Brev af $^{25}/_{8}$ 1692 fra Elnberger i „Indk. Breve til Overkrigssecretairen 1692", ifølge hvilket foruden Eppingens Søn ved denne Leilighed omkom Lieutenant Dalhoen med Kone og flere Børn, Regimentskvartermester Rudeman, 4 Underofficerer, 54 Menige, 9 Koner, 8 Børn og 6 Officerstjenere, alle af Bataillonen Sjælland.

allernaadigste Arve Herre og Konge vist, hvorledes hans Majestæts skarpseende naadige Øie hans sal. Hr. Faders med Gods og Blod bestandig tro værende Tjener altid havde observeret og af synderlig Clemence hannem strax d. 10 Septbr. det vesterlehnske Regiment udi Norge anbetroet, hvilket han i $1^1/_2$ Aar commanderede, og var med samme Regiment ved sidste Ruptur Anno 1700 paa den kongelige Flaade og udi den kjøbenhavnske Garnison, saa længe til alting blev sat i Rolighed.

Tilsidst, da Anno 1701 d. 26 Martii hans kgl. Majestæt af landfaderlig Forsorg stiftede Landmilitien, blev den sal. Herre da det vest sjællandske Regiment offereret, og hvorvel han dernæst af sædvanlig Begjærlighed hellere at være i Marken end i Kvarter enten med de ad Italien eller med de til Holland udskibede Tropper gjerne havde medgaaet og derom instændigt anholdt, behagede det dog hans Majestæt hannem her at opholde, fornemmelig da hans Majestæt udi den sal. Herres havte Flid Regimentet saa meget muligt at bringe i god Stand ved alle afholdte Revuer havde faael en allernaadigst Contentement; og da hans Majestæts allernaadigste Intention den sal. Herre med det første til en høiere Værdighed at promovere formedelst en uformodet Død, som gjør en Ende paa Alt, alt for tidlig blev afbrudt, har han endnu ogsaa efter hans Død imod hans høitbedrøvede Efterladte ved mangfoldig tilvendt Naade og Velgjerninger, som Gud ei vil lade ubelønnet, sin Naade sær milderig ladet kjende[1]).

Fremdeles vil og dette, som allerede forhen skulde være meldet om den sal. Herre, agtes fornøden at erindre, nemlig at den sal. Herre efter den allerviseste og allermægtigste Regjerers besluttede Raad Aº 1678 d. 29 Novbr. har begivet sig udi det hellige Ægteskab med fordum velmeriteret værende Generalmajor og Commandant paa den kgl. Fæstning Kronborg velb. nu sal. Hr. Jacob Geveke og den velædle nu sal. Frue Johanne Sathlerin[2]) deres Datter Christina Elisabeth kaldet, levede med hende udi

[1]) Enken fik en Gave af 400 Rdr. (Ref. Sager $^{25}/_{8}$ 1703).

[2]) I „fynske og smaal. Registre“ $^{19}/_{5}$ 1670 kaldes hun Jeanne Marie Stenier og anføres første Gang gift med Licentiat Wallraven. Med Geveke havde

16½ Aar og avlede 9 Børn, nemlig 6 Sønner og 3 Døttre, hvoraf de 3 Sønner og en Datter hos Gud er forsørget, den mellemste Søn i hollandsk Tjeneste sig opholder, og de øvrige deres sal. Fader nærværende det sidste Følge giver.

Aº 1695 vilde Gud den sal. Herre sin d. 15 Juli udi Gent ved hans første Kjerestes dødelige Afgang lidte Forlis med en hans Hjerte og Øine velbehagende Jomfru erstatte og saaledes føiet det, at han sammesteds den 10 Novbr. derefter holdt Mariage med den fordum velb. og vel berømte og nu sal. hos Gud Hr. Etatsraad Ove Rammel til Borreby[1]) og hans endnu efterlevende og her tillige medsørgende høiædle og velb. Frue Mette Rosenkrantz[2]) deres hjertelig elskede Datter velb. Jomfru Mette Rammel[3]), nu den sal. Herres høitbedrøvede Efterleverske, med hvilken han har levet 7 Aar og 9 Maaneder udi saadan Fornøielse, og deres Kjærlighed og Hjerter paa begge Sider Alting med Patience har formildet, med Seier vindende Resignation overvunden, og ved Intet uden ved Døden kunde vorde adskilt (!). Den Høiestes Velsignelse har kronet deres Ægteskab med 3 Sønner og 3 Døttre, hvoraf en Datter ligervis i Herren er hensovet, de andre vilde Gud fra disse deres spæde Ungdom af med sin hellige Aand regjere, at de maa leve efter deres fromme Forældres Exempel og træde udi deres Fodspor.

Iøvrigt den sal. Herres Levnet belangende, da har samme bestaaet udi idel Gudsfrygt, Kjærlighed til hans Næste og Forberedelse til en salig Død, og er noksom kundbart, at han midt under de vigtigste og hastigste Forretninger endog ikke haver forsømt at tjene sin Gud, men altid ved sin andægtige Bøn af hannem alene forventet Hjælp, Bistand og Redning i al aandelig og legemlig Nød; hans Næste har han elsket som sig selv, og det samme derudi udvist, naar han imod sin Øvrighed tro og

hun foruden Datteren Sønnen Gipeter; anden Gang var Giveke gift med Elisabeth Cathrine Daldorff, † 1698, 69 Aar gl.

[1]) † $^{29}/_{1}$ 1685.

[2]) † $^{26}/_{1}$ 1730. (Magleby Kbg.).

[3]) f. Lergrav $^{10}/_{11}$ 1665, † i Kjbhv. $^{1}/_{12}$ 1714, begr. sammen med Manden i Boeslunde (Indb. til Hans de Hofman fra Præsterne i Sjælland 1758 i Sjællands Provinsarkiv).

lydig, imod sin Jævnlige vis og fornuftig, imod sine underhavende Over- og Underofficerer og Gemene uden al Egennytte retlig, høflig og ret faderlig, imod de arme og betrængte god og gavmild og imod Enhver, som udi nogen Maade hans Raad eller Bistand behøvede, af yderste Formue tjenstvillig, beviste, hans Fjender en Del med Sagtmodighed, en Del med Foragt overvunden og tragtet efter at beholde et godt Navn indtil i Graven, hvortil han sig endelig paa følgende Maade har beredet.

Som han forgangen 6te Julii paa Jagten af en Anden formedelst en ulykkelig Hændelse med nogle tilbageskrendende Hagel ganske uforvarendesvis udi hans Ansigt og høire Øie var bleven beskadiget og saaret, og over 14 Dage derefter imod al Forventning en hidsig Feber slog sig til, saa har han strax før sin paafølgende Ende afsagt alt timeligt og ei keret sig videre derefter, men fra den Tid af gjort sig færdig til en rolig Afsked formedelst bestandig Forsæt paa Jesu Christi, hans Forløsers allergyldigste Fortjeneste at leve og at dø, anbefalende alle sine tilhørige til Enkernes Dommer og de faderløses Fader. Den 23 Juli ved velærv. Mag. Jens Skielderup, Provst og Sognepræst udi Sorø, som hannem ellers udi sin Svaghed ofte besøgte, ladet sin Sjæl til Troens Bestyrkelse bespise og skjænke med Christi sande Legeme og Blod udi den hellige Nadvere, og er, da al anvendt Pleie saasom Medicin og Lægerne intet har kunnet udrette, Søndagen derefter, som var den 29 Juli dette Aar 1703 ved 4 Klokkeslet om Morgenen under stedse Sukken til Gud sagte og salig hensovet, efter at han havde levet 37 Aar i continuerlig Krigstjeneste, 24 Aar i Ægteskab og i denne Verden 57 Aar 4 Maaneder 2 Uger og 4 Dage.

Den almægtige Gud forlene Legemet i Jorden en stille Ro og efter Forraadnelsen en glædelig Opstandelse, os alle en salig Efterfart til det evige Liv, han trøste ogsaa den ganske høiædle og velb. høitbedrøvede Familie kraftig og glæde dem i mange Veie bestandig.

Oberst Fabian Eppingens Efterslægt.

Fabian Eppingen havde af første Ægteskab 6 Sønner og 3 Døttre, heraf levede ved hans Død 3 Sønner og 2 Døttre, disse vare:

1. *Henrik Eppingen*, boede 1722 i Tersløse, hvor han havde opholdt sig i 16 Aar; han havde staaet 13 Aar som Underofficer, reduceret $^{31}/_{12}$ 1721 og var Krøbling af Skjørbug, faaet paa Flaaden. Ugift[1]).
2. Den mellemste Søns Fornavn kjendes ei; han var 1703 Officer i hollandsk Tjeneste.
3. *Christian Carl Eppingen*[2]). Secondlieut. i 1 Bat. af Prins Carls Regt. i Holland $^{15}/_{11}$ 1704, Premierlieut. $^{14}/_{10}$ 1709, Capt. Karakt. $^{19}/_{12}$ 1711, Capt. i Garden i Juni 1722, Afsked som Oberstlieutenant $^{10}/_{6}$ 1726, død ugift paa Bonderup, begr. i Tostrup $^{15}/_{3}$ 1743, 57 Aar gl.
4. *Barbara Johanne*, f. c. 1680, † paa Christansø 1728, 48 Aar gl., begr. s. St. $^{26}/_{5}$ s. A., gift med Oberstlieut., Commandant Rasmus Hirschnach, † paa Christiansø 1736, begr. $^{29}/_{8}$; han blev 2den Gang gift $^{16}/_{3}$ 1729 i Frelserens K. paa Christianshavn med Ellen Kirstine Munk, Enke efter Rigelsen.
5. En Datter, hvis Navn ikke kjendes, var ugift 1699, da hun gik til Alters med Stedmoderen i Sorø.

Af 2det Ægteskab havde Eppingen 3 Sønner og 3 Døttre, hvoraf 1 Datter var død før Faderen; 1 Søn maa være død kort efter Faderen, thi 1703 antører Enken, at hun har 4 Børn, hvoraf det ældste er i sit 7de Aar, det mindste $^{1}/_{2}$ Aar[3]). De Faderen overlevende Børn af dette Ægteskab vare:

6. *Mette Rosenkrantz*, f. $^{16}/_{2}$ 1697, gift i Sorø $^{8}/_{1}$ 1714 med Major H. W. Tillisch (se Personalh. Tidssk. 3 R., 1. 66).
7. *Margrete Sophie*, dbt. i Magleby (Flakkebjerg Herred) $^{25}/_{9}$ 1698, † før 1714.
8. *Frederik Eppingen*, dbt. i Sorø $^{30}/_{10}$ 1699, Cadet 1713, Secondlieut. i sydsjæll. Nat. Regt. $^{2}/_{6}$ 1720, afskediget $^{30}/_{6}$ 1726, søgte 1733 om en Drabantplads og blev $^{11}/_{11}$ s. Aar Premierlieut. i Dronningens Regt., afskediget 1745. Han eiede Skaftesløvgaard, som han solgte $^{19}/_{12}$ 1730[4]), og døde ugift i Ørkild Mølle ved Svendborg $^{11}/_{7}$ 1756[5]).
9. *Reinhard Eppingen*, f. i Sorø $^{3}/_{12}$ 1702[6]), blev $^{1}/_{1}$ 1714 Cadet, Premierlieut. i syd sjæll. Nat. Regt. $^{29}/_{11}$ 1723, Capitain i fynske gev. Inf. Regt. $^{30}/_{9}$ 1726, fik Majors Karakt. $^{6}/_{9}$ 1737, virkel. Major i fynske nat. Int. Regt. $^{17}/_{10}$ 1738 (Bjerge Herreds Comp.) med Oberstlieut Karakt., Oberstlieut. $^{11}/_{4}$ 1745 og fik Oberst Karakt. $^{28}/_{10}$ 1749. $^{1}/_{11}$ 1755 blev han Chef for 2 Trondh. nat. Inf. Regt., Generalmajor $^{9}/_{4}$ 1760, Commandant paa Frederiksten $^{15}/_{5}$ 1765, hvid Ridder $^{8}/_{11}$ 1766. Han døde paa Frederiksten $^{1}/_{8}$ 1768. 1742 (Till. til Ægteskab $^{23}/_{4}$ s. A.) blev han gift med Anna Holck Steensen (f. 1715, † i Frederikshald $^{25}/_{5}$ 1785), Datter af Oberstlieut. Hans

---

[1]) Ref. Sager $^{17}/_{6}$ 1722.

[2]) I Septbr. 1703 beder Gyldenløves Enke, om at han, der har været Page hos hendes Mand og har staaet som Fændrik i siællandske Regt., men nu er reduceret, maa blive Fændrik ved Bataillonen i Holland, da han nu er bleven gammel nok til at gjøre Tjeneste (Memorialer 1703).

[3]) Ref. Sager $^{25}/_{8}$ 1703.

[4]) Sjæll. Landsthings Protokol.

[5]) Ref. Sager $^{21}/_{7}$ 1756.

[6]) Ref. Sager $^{5}/_{12}$ 1702.

Gotfried S. og Anna Sophie Kaas. Han boede 1749—55 paa Vedsøgaard i Kindertofte Sogn og 1757—Jan. 1763 paa Aunemo i Ørkedalen.

a 1. *Hans Gotfried Fabian Eppingen*[1]), dbt. i Kjerteminde $^{16}/_{7}$ 1743, † paa Gaarden Huseby i Øxendalen $^{2}/_{2}$ 1827, var Premierlieut. i 2 Trondh. Inf. Regt., da han $^{2}/_{10}$ 1776 blev Capt. Lieut., fik $^{8}/_{12}$ 1779 Capitains Karakt. og blev Compagnichef 1784, senere Oberstlieutenant. 1758 søgte han 2 Aars Orlov til Preussen, hvor hans Fætter, Hofjustitsraad Eppingen havde givet ham 4000 Gylden. $^{7}/_{4}$ 1791 blev han i Øxendalen gift med Anna Johanne Mechlenborg, f. i Vaage i Gudbrandsdalen 1766 (dbt. 10 Sønd. eft. Trin. s. A.), † paa Huseby $^{3}/_{6}$ 1820, Datter af Skovinspecteur Marcus M. og Martha Kirstine Bernhoft.

a 2. *Reinhard Eppingen*, f. i Sundalen $^{7}/_{2}$ 1792, † s. St $^{14}/_{7}$ 1853. Lieutenant. Gift i Sundalen $^{12}/_{1}$ 1829 med Ragnhild Tande, f. i Lesje Præstegjæld 1803 (dbt. $^{18}/_{11}$), † i Sundalen som Føderaadskone $^{30}/_{9}$ 1893, Datter af Gaardbruger Erik Hansen T. og Maren Johansdatter.

a 3. *Gotfried Hans Fabian Eppingen*, f. i Sundalen $^{19}/_{10}$ 1828, † s. St. $^{11}/_{12}$ 1829.

b 3. *Gotfried Hans Fabian Eppingen*, f. i Sundalen $^{25}/_{4}$ 1830, † s. St. $^{26}/_{6}$ 1888; Spillemand, ugift

c 3. *Anna Marie*, f. i Sundalen $^{11}/_{11}$ 1832; gift i Sundalen $^{6}/_{4}$ 1858 med Jacob Larsen Furu, f. i Sundalen $^{8}/_{6}$ 1834, † s. St. $^{18}/_{8}$ 1895.

d 3. *Erik Mechlenborg Eppingen*, f. i Stangvik $^{22}/_{1}$ 1835; gift i Sundalen $^{4}/_{7}$ 1862 med Magnhild Christoffersdatter, f. i Sundalen $^{30}/_{10}$ 1825, † s. St. $^{29}/_{2}$ 1876.

a 4. *Regine*, f. i Sundalen $^{6}/_{9}$ 1859, gift i Nebraska i Amerika med Erik Eriksen fra Bergen.

b 4. *Chrlstoffer Eppingen*, f. i Sundalen $^{8}/_{10}$ 1861, lever i Nebraska.

c 4. *Marik*, f. i Sundalen $^{13}/_{12}$ 1863, † s. St. $^{7}/_{9}$ 1865.

d 4. *Martinus Eppingen*, f. i Sundalen $^{1}/_{4}$ 1866; lever i Nebraska.

e 4. *Dordi*, f. i Sundalen $^{28}/_{8}$ 1871; lever i Nebraska.

b 1. *Gustav Eppingen*, dbt. i Helsinge 1745[2]), begr. s. St. i Marts 1746.

c 1. Datter, dbt. i Kjerteminde $^{17}/_{9}$ 1744, † i Helsinge 1746.

d 1. *Fabian Eppingen*, dbt. i Tersløse $^{7}/_{2}$ 1747, begr. s. St. s. A.

e 1. *Frederik Ahlefeldt Eppingen*, dbt. og begr. i Tersløse 1748.

f 1. *Reinhard Henrik Eppingen*[3]), dbt. i Kindertofte 19 Søndag eft. Trin. 1749. Han blev $^{18}/_{2}$ 1762 Fændrik reformé i 2 Trondh. Inf. Regt., men reduceret 1764; 1767 Page hos Prinsesse Charlotte Amalie, 1774—1782 Kammerjunker hos samme og 1783 Kammerherre med Anciennetet fra $^{11}/_{4}$ 1776. 1784 blev han beskyldt for at have forledet og hjulpen Professor Niels Abildgaards Hustru, Anna Oxholm, til d. $^{18}/_{10}$ s. A. at flygte fra Mandens Hus til Sverrig. Denne, der var Datter af Mønsterskriver Lorents Oxholm, var døbt i Holmens K. $^{9}/_{12}$ 1762 og var $^{23}/_{3}$ 1781 i Garnisons K. bleven gift med Abildgaard. $^{26}/_{11}$ 1784 udgik der Befaling til Conferentsraaderne Bang og Colbjørnsen om som Commissairer at

---

[1]) Oplysningerne om denne og de til Norge knyttede Medlemmer af Familien skyldes velvillig Meddelelse fra Hr. Arkivfuldmægtig Thomle.

[2]) Helsinge-Drøsselberg Kbg.

[3]) Kaldes i Kirkebogen kun Henrik.

undersøge Sagen, og disse indberettede $^{7}/_{1}$ 1785, at Alt talte imod Eppingen trods dennes Benægtelse, og at denne som Følge deraf var flygtet til Sverrig. $^{15}/_{4}$ 1785 udgik der derfor en ny Befaling til Commissionen om at forfølge Sagen til Dom og til Straf, idet der samtidigt meddeltes, at Kongen havde frataget Eppingen Kammerherrenøglen og hans Pension. $^{14}/_{1}$ 1789 faldt Commissionens Dom, der blev stadfæstet af Høiesteret $^{18}/_{3}$ s. A.; denne lød paa, at saafremt Eppingen og Fru Abildgaard ikke inden 6 Uger aflagde Ed paa, at Undvigelsen ei var skeet efter Aftale, skulde de miste deres Fred. Da de ei trøstede sig til dette, fik Eppingen $^{16}/_{9}$ s. A. Bevilling til desuagtet at maatte forblive i Landet samt atter nyde sin Pension[1]); senere bleve de gifte. 1808 fik han Kammerherrenøglen tilbage[2]) og døde $^{21}/_{8}$ 1821 paa Sømandshvile ved Hørsholm, hun døde i Helsingør $^{31}/_{1}$ 1822.

g 1. *Mette Rammel*, dbt. i Kindertofte $^{28}/_{1}$ 1751, begr. s. St. $^{3}/_{5}$ 1752.

h 1. *Frederik Ahlefeldt Eppingen*, dbt. i Kindertofte $^{13}/_{6}$ 1752, † i Frederiksborg $^{2}/_{9}$ 1777. Premierlieutenant i falsterske Regt.

i 1. *Anna Sophie*, dbt. i Kindertofte $^{31}/_{10}$ 1753, † $^{21}/_{4}$ 1847. Stiftsdame i Vemmetofte.

k 1. *Hilleborg*, dbt. i Kindertofte $^{11}/_{9}$ 1755, † som Barn.

l 1. *Datter*, rimeligvis f. i Molde[3]), hvor Faderen boede 1756, begr. i Ørkedalen $^{15}/_{9}$ 1759.

m 1. *Hilleborg*, f. paa Aunemo 1758 (dbt. $^{25}/_{8}$ s. Aar), † i Kjbhv. $^{28}/_{10}$ 1822; Hoffrøken hos Prinsesse Charlotte Amalie 1781—83; gift $^{12}/_{3}$ 1783 i Garnisonskirken med Oberstlieutenant, Grev Georg Wilhelm Sponneck, f. $^{11}/_{1}$ 1741, † $^{18}/_{1}$ 1801.

Af Navnet Eppingen forekomme desuden i Etaterne Christof Theodor, fra 1693—97 Fændrik i Batt. Sjælland i Flandern, Premierlieut. $^{10}/_{10}$ 1697, og Georg, Fændrik i samme Batt. 1693—97, Premierlieut. $^{2}/_{10}$ 1697; disse ere ikke Sønner af men rimeligvis yngre Brødre til Fabian. En Reinhard Eppingen blev $^{21}/_{9}$ 1680 Fændrik i sjæll. Regt. Vilhelm og Jørgen Eppingen vare 1586 Hofjunkere.

Danske og norske Immatriculerede ved Kølns Universitet fra 1389—1466.

Ved Cand. theol. **Julius Høyer.**

Følgende Liste over Danske og Norske, immatriculerede ved Kølns Universitet, er Uddrag af „Die Matrikel der Universität Köln 1389

[1]) Sjæll. Tegnelser 1782—84, 1785—87, 1788—89—90; Uldals Saml. N. 295 i det st. kgl. Bibliotek.

[2]) Han nævnes første Gang som Klr. og Hofjægermester i Statskalenderen for 1809.

[3]) Kirkebøgerne mangle.